

साझाकुरा

हाम्रो कुरा

स्थानीय प्रजातिका धान लोप

ધાનભેતી ગને ક્યુમકો આકર્ષણ હાઈડ્રોલી વીડપર્ત બેરેફિલ મકાનપુરુમા
 મૈલિક રૈયાને જાતકા થાવલે હુન પુરોકો હુ. હાઈફ્રિંડ બીડે ધાનકો
 ઉપાનયનમા રૈયાનો ધ્યાનલે રેષાપર્તિ રૈયાને જાતકા થાવલે મલ્ટ વૈડે હુ.
 પછિલ્લો સમયમા કિસાનકા હેતમા રૈયાને ધાનભેતી રેષિન હાલેકા છુ. રિનપ્રતિહિન
 બહિરેકોશાધનકાચ્છાઈ યેને પરી રાખ્યો જિવનકાચ્છાઈ હાઈડ્રોફર્ડ લેવાન હોએજિવનકા
 ધાનીશ ક્ષેત્રમા સ્થાનિક ધાનકો ધાનભેતી હુ હાલેકા હુ. હા રાજકાને અસર ૧૪ મ
 સામીશ્વર શ્વમા રોપાઈ ચૈદ ધાન દિવસ માનુજ વાલેકો ૧૧ વર્ષ અપેકો હુ. તર
 પર્વરાગત શ્વમા ધાન રોપાઈ હુ છાલેકે અધુનિક પ્રબંધિને રોપાઈઈ પ્રમાણિત
 તુલ્યાપેકો હુ. હેતમા હલગોકો નોરે રોપાઈ ગને વર્તે ધાનકો હુ. ગાકો ર ટ્યુઅક્ટર,
 રોટાપેટર જસ્ટા અધુનિક પ્રબંધિકો પ્રયોગ બંદે નાલેકો હુ.

मकवानपुरको अन्न भण्डारको रूपमा चिनिएको मकवानपुर फाँटमा हिन्दिनै प्लेटिडको धानखेती हुने जमिन माथिदै छ । कुनै समय मकवानपुरको मसिनो चानार र दारको कोठाको ठेकी मकवानपुरको परिचय थियो । मकवानपुर फाँट हालको हलमाडी र हडियाको फाँटमा धानखेती गर्ने भन्दा बढी घडेरी चिनो भइरहेको छ । बेमैसमी तरकारी खेतीमा रमाउन थालेपछि दामनगढी अर्थात धानगढीका किसानले २०४० सालको बाढीपछि धानखेती गर्न छोडेका छन् । अहिले धान दिउस मानाउनु लागी दामनगढी क्षेत्रमा धान रोउ खेत नै नभएका कारण धानगणगरेले धान दिउस मानाउने गरेको छैन । य धेरै कायकोला बज्बाराहीमा एक पट्टक धानदिउस भएपछी धानगणगरेका पूर्वप्रेम्रुख बनेरु बिजुले बताएका छन् । यका कार्यलयका अनुसार मकवानपुरमा वार्षिक करिब ३५ हजार भेट्टिकट धान उत्पादन हुने गरेको छ । मकवानपुरमा धानबालीका लागि उपयुक्त मागिएको जमिन ११ हजार हेक्टर छ । चैतमा गरेको लागि २ हजार ५ सय हेक्टर जग्गा उपयुक्त रहेको छ । दामनगढी क्षेत्रमा उत्पादन हुने स्थानीय जातको भाजी, फलफूल, कोलाकोटे, ताँसचिन्त, थापा चिनियाँ आदि नान गरेका धान किसानका खेतमा देखिन छाडेको वषौ भयो । उत्पादन बढेको भएपनि कृषकमा अन्नबाली सञ्चित गर्ने प्राविधिक ज्ञानको अभावका कारण मुसाले खाने, कहिले, मधिरा बनाउन प्रयोग गर्ने जस्ता कारणले गर्दा मकवानपुरमा वषौनि धान तथा अन्य खाद्यान्न बाहिरबाट आयात गर्नुपर्ने अवस्था आएको खाद्यान्न संस्थापसीधरी बजाउँछन् । सरकारी तथाजिइनसार मकवानपुरमा वषौनि खाद्यसंकट बढ्दैछ । मकवानपुरमा वार्षिक २० हजार भेट्टिकट धान उत्पादन भएपनि कृषिका खिल्लाबाट आयात गरिन्छ । क्रमै पहिल्ल्या वर्षमा तड्डाका खिल्लाबाट भन्दा बढी चामल भारतीय बजारबाट हेटोडासमा भित्रिने गरेको छ ।

मकवानपुर-१, सावित्री, मन्सुली, पोखेली, मनमोघ, कालोकाठी, बरदाना, हर्दिनाथ-१ लगायत स्थानीय जातका वीथी पोल हुदै गएको छैन। धान दिवसले किसानमा उत्साह जगाउँ भन्नुमा गरिप गरिप वालतमा त्यस्तो हुन सकेको छैन। धान दिवस केवल सेल्फी खिचाउने र शुक्रमकानाका नाममा भाषण गर्ने बाहेक नयाँ कार्यक्रम आउन सकेको छैन। धान दिवसले युवापुस्तालाई छुट्टै सम्मानना पनि छैन। माध्यमिक तहको परीक्षा उत्तीर्ण गरेको युवा खेतको हिलोमा पसे चाहिँदैन। राधासर्पिक महल, कीदनाशक औषधि, सीडीजमा समग्रै उपलब्ध हुन नसक्ने, भएपनि कालोबजारी हुने आदि कारणले युवापुस्ता यसतर्फ आकर्षित हुन सकेका छैनन्। सहरोमोष क्षेत्र जहाँ सुविधा छ त्यहाँ भएका सबै जमीन प्लेटिड भएरकेका छन्। ग्रामीण क्षेत्र जहाँ खेतिको विकल्प छैन त्यहाँ काम गर्ने युवा सबै बिर्दिशिएरछुट्टै बेटी हुन छुडेको छैन।

~~✍~~ **भानुभक्त आचार्य**

सामाजिक-आर्थिक विकासको पूर्वसर्त
नै पूर्वाधार विकास हो त्यो पूर्वाधारभित्र पनि
सडकचाहिँ पूर्वाधार विकासको पनि पूर्वाधार
हो । भनिन्छ विकास गाडी चढेर आउँछ ।
त्यसैले अहिले स्थानीय सरकारले वडाका
गाउँवस्तीसम्म डोजर चलाएका छन् । बेशाख-
जेठमा खनने को त्यस्ता सडक असार-अनुनम
बगाएर बंगालको खाडीमा पुरिहेका छन् ।

सडक सञ्जाल आकारका दृष्टिले नेपाल विश्वका दुई सय २२ देशमध्ये ११९ औं स्थानमा परेको छ । नेपालमा २०३१ मा सडक गर्ने आएपनि त्यो ऐन अर्कै प्रभावशाली कार्यान्वयनमा आएको देखिदैन । उदाहरणका लागि हेटौँडा बजार क्षेत्र हेर्दा पुग्ला । पूर्वपश्चिम राजमार्गमा सबैभन्दा सडक क्षेत्राधिकार ५० मिटर कायम हुँदा हेटौँडा बजारमा भने अर्कै ३२ मिटर कायम गर्ने प्रस्ताव गरेर सडक विस्तारमा तयारो हाल्ने काम भइरहेको छ ।

एसियन डेभलपमेन्ट बैंक (एडीबी) का अनुसार नेपालमा एक्सप्रेस-वे शून्य अंकमा छ । बैंकले सञ्चालन गरेको सासक रोड कनेक्टिभिटीमा नेपालको सडक सञ्जालको

काठमाडौं प्रवेश गर्ने को विकल्प किन नखोज्ने ?

मुरलीन-नारयणगढ-मलेखु खण्डको भरपदी विकल्प हुनसक्छ । वीरगंज-हेटौडा-मनहरी-मलेखु-काठमाडौं खण्डको लम्बाई पनि करिब ५५ किमि छोडिएर जम्माजम्मी २०० किमिमै सीमित गर्न सकिन्छ । यसो हुँदा समय पनि बचत हुनेछ र यातायातको संचालनमा हुने इन्धन खर्च पनि मेकानिकल हास, जोखिम सबै कटा घटने छ ।

मकवानपुरको माहरी-कैलाश-
डाइडाख-लेखु खड्का टुयाक खोले नाम
भइसकेको छ। यसलाई सतीकरण गर्नाका लागि
पनि धेरै ठूलो धनराशी खर्च गर्न पर्दैन। बढीम
१० वर्षाँ लेखी हर्ष गर्ने भने त्यो रकम पढे
मामो सुनौलो घुम्ने ईश्वरबाट बचत हुनेछ
यो विषयमा स्थानीय सरकारले पनि अग्रघन गर्न
जरी छ। स्थानीय सरकारले लेखी भुगोलाको
अग्रघन गर्न र प्रदेश वा संघीय सरकारलाई
आग्रह गर्दा सहज हुनेछ। बीरगंज-काठमाडौँ
टोली करिब ७५ किमि दुरी भएतामा पहिलो
सहस्रपुत्र जन्म जाइन्छ।

मध्य असारदेखि नारायणगढ-मुग्लीन खण्डमा निर्धारित रूपमा समस्या आरहेको छ । हरेक वर्षायाममा नारायणगढ-मुग्लीन खण्डमा पहिरोको समस्या आइरहेको छ । पटकपटक अवस्रद्ध हुने यो सडकोको विकसन खोज्ने पर्छ । यो अवस्थामा बृटवल पश्चिमबाट आउने सवारीसाधनलाई पनि मनहरी आएर कैलाश हुँदा मलेखु निकनका लागि दुरी छोटोतिन्छ । पश्चिमबाट आउने गाडीलाई पनि मनहरीबाट सीधै मलेखु निकनै नरे उपयोगी हुनेछ ।

त्यसो त सरकारले रक्सौल काठमाडौं रेल सेवाको विस्तार गर्न पनि खोजिरहेको छ । तर, तयौ भारतीय सरकारको निगाहामा भरपर्ने कुरा हो । हाम्रो देशको बजेटले चाहेर त्यो बन्नेवाला छैन । सरकारले सबैभन्दा कम लागतमा निर्माण गर्न सकिने सम्भावना देखिएको बी

गंज-जीतपुर-निजगढ-शिखरपुर-सिस्नेरी-सतीखेल
हुँदै काठमाडौं जोड्ने करिब २ सय १९ किलोमिटर
लामो बाटो प्रयोग गर्ने गरी रेलसेवाको डिपिआ
अध्ययन भएको छ ।

रेलमार्ग सञ्चालन भए भारतबाट आयात हुने सामान काठमाडौंसम्म ल्याउने लागत तथा समय घट्नेछ । नेपालमा भारतबाट आयात गरदा सबैभन्दा बढी वीरगन्ज नाका प्रयोग हुने गर्छ । आयात लागत घट्ने र समय बचने हुँदा काठमाडौंमा सामानको मूल्य कम हुन्छ । पेट्रोलियम पदार्थको बचतबाट मनहरी-परवामी-कैलाश-मलेखु सडकखण्ड निर्माण गर्न सकिन्छ । त्यो पनि नेपाल सरकारको बजेटमा ।

यता निग्रह-कामाडो फास्टद्वारा
परि निर्माणाधीन अञ्चलमा ७८। समग्र
फास्टद्वारा सञ्चलमा आज्ञा सम्पन्नमा पर्व
छैन। किन्तु यो बढी महत्त्वकाक्षी योजना हो।
१५ वर्षअघि आघादघर्न मन्त्रीले सिलान्यास
गरी फास्टद्वारा त्यसपछि परि तीनपट्टा
सिलान्यास भइसकेको छ। १५ वर्षअघि ७८
अर्धरूपैया निर्माण सम्पन्न हुने भनिएको
फास्टद्वाराको लागि बढेर दुई खर्च रूपमा
बढी भइसकेको छ। गुणवर्ती सदक सञ्चालन
सहजमा घाटा छैन। अन्वर्धता अर्वाज्ञान
देखले मात्र घाटा पथ्याउने हो।

हरक वर्ष बर्षातको समयमा माउ
राष्ट्रिय राजमार्गको बिकल्पका बारेमा बहस हुने
गोर्खे छ । तर, बर्षात रोकिएपछि बिकल्
खोज्ने बहस पनि रोकिने रोकिए छ । हेटीडाहामा
काठमाडौं भ्याली प्रवेश गर्ने आधा दर्जन सडक
छन् तर, ती सबै सडक बर्षातको समयमा अवरोध
हुन्छन् । सरकारसँग दीर्घकालीन सडक चालान
नति नभएको भने होइन । सडक निर्माण वल
वातावरणीय र बर्षातको प्रभाव कस्तो पर्छ भने
अध्ययन गर्ने चलन छैन ।

कृषि उपज फाल्गुनर्ने अवस्था किन आउँछ ?

सन्देश पौड्याल

पक्षी साता किसानले मूल्य नपाएर
कालीमाटी मा गोलभेंडा फालेको समचारले
तयगत बनायो । किसानले प्रातिक्रमे र ह्योप
पनि नपाएको गोलभेंडा उपभोक्तासम अहुरपु
५४ पक्षी हुनाथ ! मितिनत गेल्ले भन्दा जोस
(कालीमाटी, धिखीय शोर र सकारा निकाय) मा
पहुँच हुनेले बढी नाफा कमभर भनेर हामी मौसमी
सकारा अदालत पारी । मौसमी विक्रिय जो
प्रत्येक बस दोहोरिने समस्या हो । केही
सकाराहरू नियम उठाउने र आम किसान हिजिवल
सकारा उठ्ने लाभमा परिभाषित नै बलियोस
सकारा र उपभोक्ता मितिनत पति जो सदभम
नियम बनाउने, अध्ययन गर्ने र प्रतिवेदन
तयार गर्ने पारी पति मौसमी नियमनामना
चलिरहेको हेरुदु

कर्मसाधक घट्टे गहर निमित्तयान् हलुपुन
 ये समस्या फन् धैरे किसान व्यावसायिक हूँदा किन्तु
 बडिरहेको छ ? सरकारले सहलुयित कृषि ऋण,
 अनुदान र कृषिनाल प्रार्थमिकताका राखेर बनाएको
 नीति/नियमले काम गर्दछन् कि कर्मकाण्डीय चक्रमा
 फसिरहेका छन् ? किसानलाई लक्षित सरकारी र
 गैरसरकारी प्रायोजनमा हुने विभिन्न वित्तीय
 साक्षरतादेखि व्यावसायिक र प्राविधिक साक्षरताका
 कार्यक्रमहरूलाई कुरी-कुरी गर्ने काम भइराखेको
 त छैन ?

प्रनरुहं धरे द्यु । उत्तरका लमि
उत्तरको पनि कनन धैरुन । तर समया ज्युका लमि
हैन अब चाहिं प्रमलको पहिचानमा नै हामी
गन्ती गरिरहेका त धैरुन भन्ने प्रश्न उठेको छ ।
निर्वाहमा हामी कुषि पशुवालीलाई
व्यावसायिक रूपको हाम्रो इतिहास धरे पुरानो
धैरुन । आफूलाई पुरानो रोने अनि बाँकी एजेन्टको
धरे परिपक्वतालाई उत्तरको मूल्य, लागत,
बजार र ब्याजमा समान पढाउाे सोचन व्यावसायिक
पनि धरे भएको धैरुन । तसर्थ धरे समस्याको उत्तर
हाम्रो समग्र कुषि प्रमलको परिपक्वतासँग पनि
जोडिन्छ ।

यसलाई यसरी पनि हेर्न मिल्नः निजी क्षेत्रबाट हुने अन्य व्यापारहरू तुलनात्मक रूपमै सुदृढ छन्, प्रणालीगत व्यवस्थामा छन्, सरकार र नीतिनिर्माण तहसँग सामीप्यता राख्छन् । जसका कारण निजी क्षेत्रमा आउने लगानीका कुरादेखि बजार व्यवस्थापनको कुरा अलि बढी राज्यसत्ताको चासोमा पर्दछन् । तर त्यसको दौडोमा कृषिमा व्यावसायिक लगानी कम भएका कारण, साना कृषि लगानीकर्ताहरूको राज्यसँग सहज पहुँच नभएका कारण कृषि प्रणालीको विकास तलनाथक

रूपमा सुस्त भएको हो ।

समग्रमा बसंगठित रूपमा स-साना किसान बढी हुनु र कुल गार्हस्थ्य उत्पादन र जनतासँग अनुपात प्रतिकूल हुनुले पनि समस्या निभासिएको र समाधानन्मुख भएका देखिन्छ ।

आँखा खोले उडटा उडाहरण

केही समय अगाडिदेखि पर्वी नेपालमा नरकोट ? शिक्षावलय र कृषि ज्ञान केन्द्र लगायतहरूले व्यावसायिक कृषि प्रवर्धनमा किन आशाहीत कोषसँग नरकोट ? गैँसकारी संस्थाले कृषक तालिम भएर गरेको त्यसो लगानीको ठोस प्रतिकफल ? प्रश्नको फेहरिस्त पनि थोरै छैन ।

लक्ष्मीको बुद्ध भएछे जेना । विषयगरी सकारा
 तत्त्वबाट पड्के जेकोको घोषणा र नैसर्गिकारी
 श्रेयको असाधारण रहे । किसानको किजी बेलातिर
 आकर्षण भएछे बढ्यो । त्यसैलेना किसानहरूसँग
 गाउँ विज्ञी निक्के फाइनान्स रहेको, किजी
 मूल्य र बाजारको अन्तर्गत होस को सुनिश्च्यो ।
 जेरे किसानले कान्छी भाइको गरेर पति जेजी
 ७०० हथियामा साङ्गे र मनयै अग्रगनी हुने
 सकारा साथै साथै उनै ।

त्यसो त हाम्रो व्यावसायिक कृषिको
 प्रगतत यै पति कम्जोर नै छ । व्यावसायिक
 परिचयका साथै नपुनछे जेना, कृषिमार्ग
 कृषिकोको कर्म, कितीतै व्यावसायिक
 कृषिको कम्जोर पड्ये, कृषि पडाँशोको
 निराशाजनक/दुर्दसा र समग्र कृषि प्रगतीको
 गुरागुरा विवसाका साथै अग्रगनी सकाराका
 हाम्रो कृषिको अन्तर्गत स्थितिहरूको रहे ।

हत न तयोजे आउने छै कृषिमार्गको

तर कहीं कहींसे प्रति केजी ७००
हस्यां पाजने हो। किबीसा उपतको रोग
आउन नहू; पोस्ट-हॉस्ट उपतको व्यवधान
करने नै। सैद्धान्तिक प्रमेयोंक उपपन्न प्र
है। हमा बाग र मूलको सव्यक को हनु; कतो
किबी कहीं राम्ने हो; किलेति इता उपक हनु
नहै; प्रमेयक विषयमा नैस जटायरी थिये।

फलस्वरूप किसी उपकरण गुणों द्वारा किसानले आसानीत मुक्त पाएउन ।

नारनये आसानीत हुने कुरो त परै जोसोसु, कसिको आधारत नानत नै नउठके पति गुणको । प्रतिकेकी १००-१००० पसोसु हलाय गुणको किसी आधारत २०-१०० पसोसु भेदा कसो भयो हेना ? कसिको उपकरण प्रतियोगि गुणको हुने, विशेषतः फलस्वरूपले हलनुहुने प्रयोग हुने फलस्वरूप उपकरणको समेत यस्तो सम्पत्ता विषयमा जानु । गोलेभण्ड, कानी, पारी, पल्ल उपकरण उपकरण हर्षी ।

सम्पत्तिकावर्णको बारेको

सकको स्वधर्म (वैज्ञानिक प्रयोगमा) सव सुदान-नुदा उपकरण सामिकभयो । सम्पत्तिकावर्णक सम्पत्तिकावर्णक प्रतियोगि गुणको आधारत कसो गुण गुनै जाये उपकरण सामिक पल्लि सव अति नुदा । हाल प्रयोगमा कसको औसत स्वधर्म कसि १३ रेपनी (०.९६ हेक्टर) हलाय हुने अनेक नुदान भवै भारतासो समेत परिणाम १.०८ हेक्टर (१.०३ रेपनी) हलाय । अति परको कसो उपकरण त अनेकसमा सको परिणाम ३ हजार ४४४ रेपनी हलाय हुने । कसको बाडीकसो र पल्लि वरिक्त आधारतवर्णक भारागो यो स्वधर्म अति

किन्तीको बसने प्रत्यक्ष आग्रहण मात्र
 कसको त ? प्रश्नमा विचारविमर्शसँगै दोष
 धुपारि अरु पतनीसङ्को ओभोही हो पतिपट्टी
 होही छ । हो, विचारविमर्शसँगै ओभो काट्दा
 होही छुट्छन् । कुनै श्रेयमा मात्र होइन त्यस
 श्रेयमा प्रत्यक्ष कुनैमा किन जटिल छ त ?
 यदि विचारविमर्श अन्तर्गत कार्य गरेको अरु सामाजिक
 र कर कानून मात्र त्यसको विधान सरकारले
 किन गरेको ? सरकारले विधानतः कर र अन्य
 पेन्ड होइन्त पुग्दाथि विधान नबनाएको ? फिस्तान्दो
 मुस्यारे सुचना विधि किन नसकेको ? के लाग्ने,
 कसैको अन्तरको, लगाइदिन नसकेको कस्ता आज्ञा
 समूह हुनै थिएनन् ।

जगको सामाजिक रथ कार्यक्रम मात्र
 सीमित नभएर विचारविमर्श पनि होइँदको
 छ, करिव १९६० प्रतिगत भएन जगको मात्र
 सामाजिको आधारमा अन्तर्गत कार्य प्रत्यक्ष प्रत्यक्ष
 सामाजिक नरकासिद्ध कुनैको विचारविमर्श
 अरु जोडिन्छन् । तैरु यो आलेख नरु-सामाजिक
 जसो अन्तर्गत विषयमा केन्द्र हुन । अरु रसो र
 पकवान्दनी र जेजि रानीसङ्को मूढा हुन जाइको
 सन्दर्भनली र जेजि रानीसङ्को मूढा हुन जाइको
 टिप्पणीसङ्को अरु लेखकसँगै हुन ।

सन्दा विचारसँग नभाना तत्र आया

भूत तहमा हामीले गर्न सक्ने भनेको व्यावसायिक कृषि प्रणालीको विषयमा कृषकहरूलाई तालिम र अभिमुखीकरण नै हो । हुन त दुवै शब्द बदनाम छन्, तालिम लिन र दिने दुवैको त्यसमा गल्ती देखिन्छ । तर हालसम्म जे गल्ती भए त्यो दोहोरी रहनुपर्छ भने छैन । यो लेख मार्फत म विशेषगरी गैरसंस्कारी संस्थाहरूलाई भन्न चाहन्छु, तालिममा आउनेलाई प्रोत्साहन भत्ता दिने चलन बन्द गरौं । बरु त्यो पैसा तालिमको विषयको सार र तालिम प्रदानको आधुनिक विधिमा खर्च गरौं ।

कृष्णलाई बजार धारे जानकारी दिने
त्यसको गतिशीलताको जानकारी दिने। उत्पादनको
माग, आपूर्ति र मूल्यमा त्यसको असर धारे जानकारी
दिने। लागत मूल्य निर्धारणको जानकारी दिने
बजार व्यवस्थामा नयाँ अवयवको जानकारी
दिने। कृषिमा आएका नयाँ प्रविधि र प्रयोगको
जानकारी दिने। धरातल बुझेर अनि दूरगामी
भएर दिने, बस दिनका लागि मात्र नभइने।
कृषिमा नैतिक भावर प्रविधि अधि

बहुतपुनर् हो। कृषि विज्ञान, सिंचाई, बजारको विषय, पूर्वाधार, कृषि औजार लगायत सबै विषयमा कृषि र प्रशिक्षण समित्य हनुपुर्नेमा हामीले अफ पित् पुर्तान कृषि प्रणालीकै हलामीहलाली देखेका छौं। पित् देखेर उत्पादकत्व कुनै कमजोर भयो। कृषि छ तर अफ पित् यो नैकै कमाजोर छ। कृषि प्रविधिमा सरकार, प्राज्ञिक तथा निजी क्षेत्रबाट प्रोत्साहन गर्नुपर्ने देखिन्छ।

कते स-साना कानसनाई प्राथमिकता राखी उनीहरूको वित्तीय आवश्यकता पूरा गर्न एउटा नयाँ वित्तीय संरचनाको आवश्यकता त छैन भन्ने प्रश्न पनि जोडदार रूपमा उठाउन सकिन्छ । चरलहरूका संस्थाहरूमा कृषि ऋणको कमजोरी अक्षर्या, त्यसमा प्रशासनिक खर्चको अनुपात बढी कृषि बुझ्ने जनशक्तिको कमीका कारण पनि विस्तार हुन नसकेको होला । नयाँ बनाएर होस

या पुनर्जाताने मज असावा असावा, कोणता विलोप
नसवून संचिकाचो तक्काज आख्यातयना हातूंत
नामचें सवईना. कृष्ण श्रेय मज मातको नासो
सवईना सवईना महलपुर्वीक श्रेय होइन
सुखीप्राप्तिपुर्वीक नै तुलनाकच कम सामान्यी
बुध्दीप्राप्तिपुर्वीक नै येव पितो. आकै दुसरो
हिसावने हजे कामचो विलसलिसावना आकाश नासु
दसगुण दिव्यविभक्ति फकिरपुर्वीक विवर्तना
गर्न मुख्या प्रस्थापन पुरीक नै होत.

कृष्ण कोचो व्याख्यातक विवक्तक
आधार हासिले असावो आचार गन सेकीत
मोडोवपाक हासिलो प्रस्था आचार नेमावक
गर्न सुंयक होवुख नुन सामाजिक त्वा अर्पित
सवै हिसावना प्रत्युत्पाक होवुख. पैरि आचार
कुकळकोच असावो तुसगुणो हो मोन आच
नेमो हाडोना अमन्याची तवरेले श्रमिय जेव
विताना नुन होवुख. कसलो आचार सुख
र समप्रता पुरीक होवुको हो.

तसवें हावुको सुखा, श्रमिय, शंभार
सिजना र सम्य आकाश सामाजिक उत्पातक
विलोप पुणालीको निर्मम सिध्दा गन आच
बलुको विवक्त होत. त्वासुध्दीक मज तराव
फकिरको काण्येक व्याख्या हावुको हो.

(સામાર: અનલાઇન સ્વચર

[illegible]

भोलिको पात्रो

भोलि वि.सं. २०८० असार १८ गते शनिवार ३ जुलाई २०२३ । पूर्णिमा, आसाढ शुक्लपक्ष ।
दिल्लाध्या ११४३ ने.सं. । सूर्योदय ५:१४, सूर्यास्त ७:०२ । गुरु पूर्णिमा । गुरु-व्यास पूजा ।
दिल्ला पन्ही । पर्णिमा व्रत ।

आजको राशिफल	
मेस	: ज़िम्मेवारी पूरा गर्न सकिने
पुष	: नयात विचार बढ्ने
मिथुन	: काममा अग्रवर्ती आउने
कर्कट	: अधुरा काम पूरा हुने
सिंह	: घरेलु समस्याले सताउने
कन्या	: कुरा काटहलसँग खसिने हुने
तुला	: नया काम हात पर्ने
सित्तिक	: कार्यन्तर हुन सक्ने
धनु	: शुभ सम्भावना सुन पाइने
मकर	: भावबन्धक खसर्न बढ्ने
कुम्भ	: अज्ञातको अवसर मिलने
मीन	: स्वास्थ्य विग्रन सक्ने

राष्ट्रिय समन्वय परिषदको पहिलो बैठक :

दोहोरो अनुदान बन्द गर्ने, प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत २ वर्ष सरुवा नगर्ने

पोखरा/संघ, प्रदेश र स्थानीय तहबीचको अन्तरसम्बन्ध व्यवस्थित गर्ने सयन्त्र राष्ट्रिय समन्वय परिषदको पहिलो बैठक शनिबार पोखरामा बसेको छ ।

प्रधानमन्त्री पुष्पकमल दाहाल प्रचण्ड, प्रदेशका मुख्यमन्त्रीहरू, स्थानीय तहका जनप्रतिनिधिसहितको बैठकले ६ महिनाभित्र संधीयता कार्यान्वयनमा तीन तहबीच देखिएका अस्पष्टता अन्त्य गर्ने लगायतका विभिन्न ६ वटा निर्णय गरेको छ ।

संघ, प्रदेश र स्थानीय तह समन्वय तथा अन्तरसम्बन्ध ऐन, २०७७ को रफा १६ मा संघ, प्रदेश र स्थानीय तहको समन्वय तथा अन्तरसम्बन्ध व्यवस्थित गर्न प्रधानमन्त्रीको अध्यक्षतामा २१ सदस्यीय राष्ट्रिय समन्वय परिषद् रहने व्यवस्था छ ।

बैठकले प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषदको कार्यालयको नेतृत्वमा कार्यविस्तृतिकरण परिमार्जन गरी तीनै तहका सरकारीको अधिकारमा ६ महिनाभित्र स्पष्टता ल्याउने निर्णय गरेको छ । मधेशका मुख्यमन्त्री सरोजकुमार यादवले बताए ।

दोहोरो-तेहरो अनुदान बन्द गर्ने
बैठकले अनुदान वितरण दोहोरो नपर्ने गरी क्षेत्र तीनै तह एक समिति गठन गर्ने निर्णय गरेको छ । तीनै तहबाट जाने अनुदानको शीर्षक, प्रकृति र रकम अध्ययन गरी दोहोरो अनुदान बन्द गर्न समिति गठन गर्ने र त्यसमा प्रदेश तथा स्थानीय तहलाई समेत सहभागी गराउने निर्णय भएको कान्छाजी प्रदेशका मुख्यमन्त्री राजकुमार शर्माले जानकारी दिए ।

अहिले संघ, प्रदेश र स्थानीय तहले आफूअै अनुदान रकम वितरण गर्दा कतिपयले दोहोरो अनुदान लिइरहेको र अनुदानको प्रभावकारिता नभएको गुनासो बढेको थियो । बिना समयबन्ध अनुरत वितरण गर्दा पहुँचवालाले पटक पटक पाउने, केसैले पाइँदैनै गराउने परिस्थितिको अब अन्त्य हुने गाउँपालिका महासंघकी अध्यक्ष लक्ष्मीदेवी पाण्डेले बताइन् ।

दोहोरो संरचना खारेज गर्ने

एउटै प्रकृतिको कामको लागि संघ र प्रदेशमा स्थापना भएका अलग अलग संरचना पनि अब हटाउने निर्णय भएको छ । संधीयता कार्यान्वयनपछि पनि संघीय सरकार र प्रदेश सरकारका उल्लेख प्रकृतिका संरचना कायम रहँदा चालु खर्च बढेको र काममा दोहोरोपना बढेको भन्दै मुख्यमन्त्रीहरूले गुनासो गर्दै आएका थिए ।

'के कस्ता संरचना राख्ने, कुन खारेज गर्ने भन्ने विषयमा ३ महिनाभित्र सिफारिस गर्ने समिति गठन गर्ने निर्णय भएको छ,' प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रीपरिषदको कार्यालयका एक अधिकारीले भने, 'प्रदेश समन्वय समिति हेर्ने सचिवको नेतृत्वमा सभित गठन हुने सर्भिसले उपयुक्त विकल्प दिने छ ।'

आउनेजसमा पनि दोहोरोपना हटाउने
बैठकले आयोगाहामा देखिएका दोहोरोपना हटाउन पनि समिति गठन गरेको छ । संघ, प्रदेश र स्थानीय तहले आआफ्नो हितवाले आयोगमा छुनोट गर्दा एउटै सरकामा तीनवटै सरकारका बजेट पढिँदैनै गराउने परिस्थितिको अब अन्त्य हुने गाउँपालिका महासंघकी अध्यक्ष लक्ष्मीदेवी पाण्डेले बताइन् ।

योजना आयोगलाई दिइएको छ । आयोगले उपयुक्त व्यवस्था सहित ३ महिनाभित्र कार्यविधि पेश गर्ने निर्णय भएको लुम्बिनी प्रदेशका मुख्यमन्त्री डिल्लीबहादुर चौधरीले जानकारी दिए ।

कानून निर्माणमा प्रदेश र स्थानीय तहको सहभागिता
एक भन्दा बढी तहको सरकारको सामा अधिकार सुचीका कानून निर्माण गर्दा आपसमा सहकार्य गर्ने निर्णय पनि बैठकले गरेको छ । सामा अधिकार सुचीका कानून नै नबन्दा प्रदेश र स्थानीय तहले बजेट कार्यान्वयनमै समस्या परेको गुनासो गर्दै आएका थिए ।

सामा अधिकार सुचीका कानून निर्माण गर्दा स्थानीय तह र प्रदेशको राय र सुझाव लिने सहमति भएको वीरगन्ज महानगरपालिकाका मेयर राजेशमान सिंहले बताए । बैठकमा 'संधीयता कार्यान्वयनका लागि अत्यावश्यक कानूनको निर्माण र बनेका कानूनको कार्यान्वयन गर्ने पनि सहमति भएको छ । त्यसमध्ये पनि संधीय निर्माणको सेवा ऐन प्रतिनिधिसभाको यसै अधिवेशनमा पेश गर्ने सहमति भएको बैठकमा सहभागी एक सचिवले जानकारी दिए ।

भएको एकीकृत अभिलेख प्रणालीको विकास गर्ने निर्णय भएको हो ।

हिको काल्पनिक सरकारको तथ्यांक सिस्टम भक्त्यो तर संधीयतामा गइसकेपछि तथ्यांकको एकीकृत अभिलेख नै भएन, बैठकमा सहभागी एक अधिकारीले भने, 'यसका लागि कस्तो संरचना बनाएर कसरी बढ्नु सकिन्छ भन्ने विषयमा राष्ट्रिय तथ्यांक कार्यालयका प्रमुखको संयोजकत्वमा समिति बनाउने र छिटोभन्दा छिटो प्रतिवेदन पेश गर्ने निर्णय भएको छ ।'

जग्गा प्राप्तिलाई सहज बनाउने
बैठकमा स्थानीय तह र प्रदेशका जनप्रतिनिधिले जग्गा प्राप्ति फन्क्शनलिटी हुँदा विकास निर्माण र बजेट कार्यान्वयनमा समस्या परेको गुनासो गर्दै आएका थिए । यो विषयमा शुरुवात भएको मुख्यमन्त्रीहरूको बैठकले सामा धारण बनाएको थियो ।

शनिबारको बैठकले जग्गा प्राप्ति सम्बन्धी ऐन नबनासम्म जग्गा प्राप्तिको प्रक्रियालाई सहज बनाउने निर्णय दिन सकेमा विकास निर्माण प्रभावित नहुने विषयमा सहमति भएको बैठकका एक सहभागीले बताए । प्रथम राष्ट्रिय समन्वय परिषदको बैठकमा तीनै तहको सरकारबीच संधीयता कार्यान्वयनको धेरै विषयमा एक मत देखिएको र यो संधीयता कार्यान्वयनमा कोसोधमा सहित हुने गण्डकीको मुख्यमन्त्री सुरेन्द्रराज पाण्डेले बताए ।

बैठकमा कोषीबासक ६ प्रदेशका मुख्यमन्त्री, गाउँपालिका र नगरपालिका महासंघका अध्यक्ष तथा प्रतिनिधि सहभागी थिए । त्यस्तै अध्यक्ष रूपचन्द्र गोपाली, बालमैत्री डा. प्रकाशशरण महत, कानून, न्याय तथा संसदीय मामिला मन्त्री धनराज गुरुङ, विपक्षी दलका सहमतिगता रहेको थियो ।

विगतले बालकन, सुनौलो पालुङ जेसीजद्वारा ज्येष्ठ नागरिकको स्वास्थ्य परीक्षण

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, १६ असार/पेट्रोलियमपदार्थ ढुवानी गर्ने ट्यांकर व्यवसायीले आन्दोलनको तयारी गरेका छन् । सरकारले आगामी आर्थिक वर्षको बजेटमा व्यवसायीलाई अठ्ठेरो पार्ने गरी कर नीति तय गरेको भन्दै उनीहरूले शनिबार बिल्ता भेला आयोजना गरेका छन् । उनीहरूले व्यवसायीलाई भ्याट र प्यानमा लैजाने बहानामा अनारक्षक भनफट सिर्जना गरेको आरोप लगाएका छन् । उनीहरूले २०७६/७७ को बजेट वक्तव्यमा भएको व्यवस्थालाई गलत अर्थ लगाएर अहिले व्यवसायीसँग पुरानो करको बक्यौता भनेर राजस्व कार्यालयले उठाउन खोजिरहेको आरोप लगाएका छन् ।

नारायणी पेट्रोलियम विक्रेता संघ अध्यक्ष उत्तम ढुङ्गेलीका अनुसार व्यवसायीलाई अहिले राज्यले भ्याटमा जान बाध्य बनाएपनि

पुरानो करको विषयलाई अनारक्षक व्यवस्था गरेर दुःख दिन लागेको बताए । बिल्ता राजस्व कार्यालय, व्यवसायी र नेपाल आयल निगमको कर्मचारीबीच समस्या समाधानको विषयमा तत्काल छलफल अगाडि बढाउने र माग पुरा नभएर आन्दोलन गर्ने गरी भेला सम्पन्न भएको अध्यक्ष ढुङ्गेलीले जानकारी दिए ।

भेलालाई नारायणी

यातायात व्यवसायी कम्पनी प्रालि बताए । बिल्ता राजस्व कार्यालय, व्यवसायी र नेपाल आयल निगमको कर्मचारीबीच समस्या समाधानको विषयमा तत्काल छलफल अगाडि बढाउने र माग पुरा नभएर आन्दोलन गर्ने गरी भेला सम्पन्न भएको अध्यक्ष ढुङ्गेलीले जानकारी दिए ।

थाहाको १ नम्बर वडामा वडा बालसंजाल गठन

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, १६ असार/थाहा नगरपालिकाको आयोजनामा बालमैत्री थाहा नगरपालिका घोषणा अभियान अन्तर्गत शनिबार वडा नं.१ मा वडा बालसंजाल गठन भएको छ ।

थाहा नगरपालिका वडा नं.१ स्थित सुनौलो विकास केन्द्र कुन्डालमा भएको भेलामा १२ बालमैत्री स्थानीय वडा शासन समितिमा अध्यक्ष एवम् वडाप्रमुख हेरमान गोपालीको सभाध्यक्षतामा भएको हो । कार्यक्रममा जीवन शिक्षाका अध्यक्ष रामकुमार विडारी, सुनौलो सामुदायिक सिकाइ केन्द्रका अध्यक्ष रूपचन्द्र गोपाली, बालमैत्री सहकार्य र्ने गोपाली लगायतको सहभागिता रहेको थियो ।

विगतले बालकन, सुनौलो

बालकन, कुलगाउँ बालकन, फर्केश्वरी बालकन र मिर्लान्दर बालकनका ६४ जना बालबालिका सहभागिता रहेको थियो । भेलाले सीता गोपालीको अध्यक्षतामा १२ सदस्यीय वडा बालसंजाल चयन गरेका छन् । समितिको उपाध्यक्षमा प्रकृति गोपाली, सचिव धनलक्ष्मी बलामी, सहसचिव अनिरुषा तामाङ, कोषाध्यक्ष सुमी बलामी, सदस्यहरू

अर्किता गोपाली, सुहाना गोपाली, अनिरुषा गोपाली, यमुना श्रेष्ठ, सर्णिमा प्रधान, कृतिता लामिछाने, संकल्प श्रेष्ठ, दीपा प्रधान, रोजिता बलामी र मिलन तामाङ रहेका छन् । कार्यक्रममा अतिथिहरूले

बालकन तथा संजाल गठनको उद्देश्य, महत्व तथा आवश्यकता बारे बालबालिकामात्र प्रशिक्षणका तवरले धारणा राखेका थिए ।

पालुङ जेसीजद्वारा ज्येष्ठ नागरिकको स्वास्थ्य परीक्षण

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, १६ असार/मकवानपुरको थाहा नगरपालिकामा क्रियाशिल पालुङ जेसीजले स्थानीय उत्पादनहरूको बजार प्रबर्द्धनका लागि सहजीकरण गर्ने अन्तरक्रिया र ज्येष्ठ नागरिकको स्वास्थ्य परीक्षणका साथै दहीचिउरा खुवाउने कार्यक्रम सम्पन्न गरेको छ ।

जेसीजले शुक्रबार थाहा नगरपालिका ३ मा क्रियाशील नमुना सञ्चुउचमी महिला समूहका समन्वयमा स्थानीय महिलाहरूलाई काका अन्तरा लगायतका उत्पादनका बजार प्रबर्द्धन गर्नमा सहकार्यको

लागि समन्वय गर्न अन्तरक्रियाको आयोजना गरेको हो । थाहानगरमा उत्पादन भएका हस्तकलाका सामग्री र खाद्यान्न सामग्रीको जेसीजले आफ्नो कार्यक्रममा थाहानगरको चिने स्वरूप र देशका विभिन्न क्षेत्रमा बजारिकरणको लागि फल गएको लागि अन्तरक्रिया आयोजना गरिएको पालुङ जेसीज वर्ष २०२३ का अध्यक्ष सभापति कर्कीले बताएका छन् । कार्यक्रम फास्ट जेसीज वर्ष २०२३ का उपाध्यक्ष अनित कर्कीको संयोजकत्वमा भएको थियो । त्यसै गरी जेसीजले

शुक्रबार नै थाहा नगरपालिका ३ मा रहेको सीताराम ज्येष्ठ नागरिक विनाश केन्द्रमा ज्येष्ठ नागरिकको स्वास्थ्य परीक्षणका साथै दहीचिउरा खुवाउने कार्यक्रम सम्पन्न भएको छ । थाहा नगरपालिका-१ मा रहेको संकल्प पोखिलिनिगर र विड युथ बजारिकरणको लागि फल गएको लागि अन्तरक्रिया आयोजना गरिएको पालुङ जेसीज वर्ष २०२३ का अध्यक्ष सभापति कर्कीले बताएका छन् । कार्यक्रम फास्ट जेसीज वर्ष २०२३ का उपाध्यक्ष अनित कर्कीको संयोजकत्वमा भएको थियो । त्यसै गरी जेसीजले

घटना-१

कक्षा १० मा अध्ययनरत १६ वर्षीया सिम्ता थापाका ६ महिनाअघि विदेशमा रहेका दाइले पढाइमा सहयोग हुने भन्दै आवाहन पठाइएथे । आवाहन प्राप्त भएपनि सिम्ता मन्त्र परिन ।

नयाँ मा बाइजमा टिकटक, फेसबुक, इन्स्टाग्राम सबै डाउनलोड गरिन् । आफ्नो सेलफोन अकाउन्टबाट सबै साथीलाई फ्रेंड रिक्वेस्ट पठाइन् । केही नयाँ साथी पनि बनाइन् । एक दिन अचानक उनलाई अनमोल केसीको फ्रेंड रिक्वेस्ट आयो । आफूलाई एकदमै मनपर्थे हिरोको फ्रेंड रिक्वेस्ट आएपछि उनले रिक्वेस्टलाई स्वीकार गरेर साथी बनेहलिन् ।

त्यसपछि उनीहरूबीच च्याटमा कुराकानी हुन थाल्यो । उनलाई तिमी कति वर्षको भवौ, कतौ बस्छौ ? जस्ता प्रश्नहरू सोधियो उनले जवाफ दिइ गइन् । उताबाट फोटो बिचैर पठाउन भने कुरा आयो, उनले पनि फोटो बिचैर पठाइन् । कुरा हुँदै गयो । केही समयपछि अनमोल केसीको फोटोको ठाउँमा अर्को फोटो परिरिक्त भयो ।

उनले सोचेको हिरो अनमोल केसी नभएर अर्कै व्यक्तिको थियो । त्यही पनि उनीहरूको कुरा भइरहनथ्यो । त्यो केटाले उनलाई सझा भने बतायो । उनीहरूको कुरा अर्कै लामो हुँदै गयो । उनलाई त्यो व्यक्तिले अनमोल फोटो पठाउन भयो । उनले मानिन्छ । तिमीलाई भेटे भने मावा लाग्दैन, विश्र्वास लाग्दैन पठाउन ।' व्यक्तिले जवाफ दिँदा फोटो पठाएपछि पनि

उनीहरूको साधारण कुरा भइरह्यो । केही दिनपछि फेरि अर्को अनमोल फोटो पठाउन त्यो व्यक्तिले दबाव दियो । उनले पहिले पठाएको फोटो छ त भने जवाफ फर्काइन् । त्यो फोटो हरायो अर्को पठाउन भनेर

जवाफ आयो । विश्र्वास गरेर उनले फेरि अर्को फोटो पठाइन् । त्यसको केही दिनपछि त्यो व्यक्तिले सिम्तालाई फोन गरेर तैरतै अनमोल फोटो मास्य छ, मास्य ३० हजार रूपैयाँ दे, नत्र फोटो फेसबुकमा राखिदिन्छु भन्यो ।

सिम्ता साईँ ढाडिन्छ । फेरि त्यसरी नै फोन आयो । मस्त पेशा छु अब यसरी फोन गरिस् भने पुलिसमा उजुरी गर्छु अनि । तैले उजुरी गरेर मासाई कलिले समाले, त्यो बेलासम्म म तेरो फोटो साबित्वजनिक गरिन्छु । त्यो व्यक्तिको जवाफले सिम्ता फन् तनाबमा परिन । कसलाई सुनाउनु भनेर चुपचाप बसिन् । अर्को दिन हिम्मत गरेर उनले यो सब कुरा आमालाई सुनाइन् । आमाले सबै कुरा सिम्ताको दाइलाई सुनाइन् । दाइले साइबर थ्रु गराए उजुरी गर्ने सल्लाह दिए । उनलाई अनुसार उनीहरूले साइबर थ्रुमा मास्य गरे र त्यो व्यक्तिलाई काराही भयो ।

घटना-२

कक्षा ९ मा अध्ययनरत अमेश तामाङसँग आफ्नो मोबाइल छैन । उनी फुर्सको समयमा दाइको फोन चलाउँछन् । उनलाई मोबाइलमा गेम खेलन र फेसबुक चलाउन एकदमै मन पर्छ । म्यासेन्जरमा साथीहरूसँग सफ गर्ने क्रममा उनको म्यासेन्जरमा तपाईंलाई आइफोन जिनु हुन्छ भन्ने एउटा कुरा भए । के रहेछ भनेर उनले त्यो लिंकमा थिचे । त्यो लिंकमा थिचेपछि उनको इमेल आइडी माग्यो उनले इमेल हाले त्यसपछि त उनको फेसबुक चल्ने छाड्यो । किन चलेन हो भनेर उनलाई चिन्ता लाग्यो ।

थिचियो होला एक दुई दिनमा चल्छ भन्ने लाग्यो उनलाई । तर उनको फेसबुकबाट नराखे फोटो साथीलाई ट्याग गर्ने, साथीलाई जवाफमा म्यासेज गर्ने लगायतको

समस्या भएपछि उनले आफ्नो फेसबुक हटाइकाएको थाहा पाए । उनले यो कुरा परिवारमा केसीलाई भन सकेका छैनन् । एक हप्ताअघि नयाँ फेसबुक बनाएर साथीहरूलाई आफ्नो पुरानो आइडी हटाइकाएको कुरा जानकारी गराए ।

बालबालिका साइबर बुलिङ, यौनबन्धु सामग्री अव्यवस्थान, अनलाइन लाइभमा बन्दा दुर्व्यवहार र अनलाइन गेमिङ लगायतका साइबर अपराधको जालोमा परे फले गरेको पाइने साइबर थ्रुका प्रस्ता पशुपतिकुमार राय बताउँछन् ।

बालिकाहरू बढी साइबर अपराधको सिकार हुने गर्छन् । बालिकाहरूलाई सामाजिक सञ्जाल मार्फत ललकफकाइ गरेर उनीहरूसँग पैसा माग्ने काम गर्छ । उनीहरूलाई त्यसरी फसाउने व्यक्तिको स्कुले तयार जस टु पढ्दै गरेका केटाहरू नै हुने गरेको बढी पाइने मनोविद् पारेर बताउँछन् ।

के हो साइबर अपराध ?

विकीपीडियामा उल्लेख भएनन्सारा विद्युतीय उपकरणहरू कम्प्युटर, मोबाइल तथा यसको

नेटवर्कमा माध्यमबाट हुने कुनै पनि प्रकारका अपराधिक कार्यलाई साइबर अपराधका रूपमा परिभाषित गरिएको छ । खासगरी साइबर माध्यमको दुपुष्पण गरेर हुने निलत तथा गैरकानूनी क्रियाकलापलाई साइबर अपराध भनिन्छ ।

अन्य अपराधभन्दा यसको प्रकृति र शैली बिलकुल फरक छ भने यसको प्रभाव पनि शक्तिशाली र आम रूपमा हुन्छ । विद्युतीय प्रविधिको गत प्रयोगले निम्त्याउने यी अपराध अन्य अपराधभन्दा निम्न शैलीको हुने प्रवृत्ता राय बताउँछन् ।

कस्ता क्रियाकलापलाई साइबर अपराध हो ?

इन्टरनेटको प्रयोगमार्फत फ्रॉड, यौनबन्धु हिंसा, फिन्डनेट फ्रॉड (शोकाधडी), अर्कोको परिचयन अनियुक्त रूपमा प्रयोग, क्रेडिट कार्ड तथा एकाउन्ट आदिको चोरी गरी गरिने बैङ्किङ कसुर, अर्कोको कम्प्युटर, विद्युतीय उपकरण तथा नेटवर्कमा पुर्‍याइने क्षति लगायत अवैधानिक कार्य

के तपाईं फोटो कपी प्रिन्टर मेसिन किन्दै हुनुहुन्छ ?

Brother, Canon, HP, Sharp, Ricoh, Epson, Kyocera, Lexmark

डेपार फिनिश, प्रिन्टर, कम्प्युटर, फोटोकपी लगायतको सबैसि छिटो छरितो र भरपर्दो रूपमा गर्नुमै हुन्छ हाम्रो ।

Printer Shop
The complete office solution
Contact No. 9845292140, 057-527041, Schoolroad, Hetauda-4
tonerhouse_htd@yahoo.com

“तपाईं, हामी सबैको कुरा”

कोरोना महामारीले समस्याग्रस्त अवस्थामा पनि हाम्रो प्रकाशन रोकिएका छैन, निरन्तर जारी छ ।

हामी तपाईंहरूकै माझमा छौं, पाठकको चाहनालाई मध्यनजर गर्दै परिष्कृत ढंगले अधि बढ्दैछौं ।

साझाकुरा
राष्ट्रिय दैनिक

वेबसाइटमा संसारभरबाट पढ्न सकिन्छ ।
www.sajhakuranews.com

